

РЕШЕНИЕ

№ 4809

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5387** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от Д. П. К., срещу решение № 1756 от 18.04.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 135-и състав, постановено по НАХД № 3171/2023 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-4332-000211/13.01.2023 г., издадено от началник група в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от дванадесет месеца, за извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Твърди, че в решението си съдът неправилно е приел, че не са налице допуснати нарушения на процесуалните правила в НП и АУАН. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на оспореното НП.

В съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът, не се представлява в съдебно заседание, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 06.01.2023 г., около 00.24 ч., в [населено място], по бул. Б. шосе с посока на движение от Околовръстен път към северната скоростна тангента, К. е управлявал личния си лек автомобил „Пежо 406“, с рег. [рег.номер на МПС], като е бил спрян на 100 метра след Околовръстен път за полицейска проверка от патрул на СДВР-ОПП. При проверката водачът бил тестван за наличие на алкохол в кръвта с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARDM – 0206, като е отчетена проба № 03714 с положителен резултат 1.12 промила в издишания въздух. На водача е издаден талон за медицинско изследване с номер 087908 за УМБАЛ „Св. А. – [населено място]“. Лицето не се е явило в болничното заведение и не е дало кръвна проба за медицинско изследване.

След установяване на извършеното нарушение е издаден АУАН Серия ГА № 779410/06.01.2023 г. от мл. автоконтрольор при Отдел „ПП“ при СДВР, в който било описано констатираното нарушение. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 5, ал. 3, т. 1, предл. 1 от ЗДвП. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя, който го е подписал без възражения, такива не са направени и в срока за това.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 23-4332-000211/13.01.2023 г., издадено от началника група, в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от дванадесет месеца, за извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

НП е връчено на жалбоподателя на 02.02.2023 г.

По делото е представена справка картон на водача, от която се установява, че на жалбоподателя са издавани фишове за нарушения на ЗДвП.

По делото е представена Заповед № 513з-3282/24.04.2019 г., с която директора на СДВР е преназначил служителят съставил АУАН на длъжност мл. Автоконтрольор, I степен, във 02 група Пътен контрол, 01 сектор към Отдел Пътна полиция, при СДВР.

Представени са и доказателства за компетентността на издателя на НП, а именно акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г. на лицето като началник на 01 група АНД, на 03 сектор в отдел ПП.

Представени са Талон за медицинско изследване 087908 и разпечатка от паметта на техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARDM – 0206, преминало техническа проверка на 31.10.2022 г., с отчетена проба № 0371.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 1756 от 18.04.2023 г., постановено по НАХД № 3171/2023 г., с което е потвърдил НП № 23-4332-000211/13.01.2023 г., издадено от началник група в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от дванадесет месеца, за извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 1756 от 18.04.2023 г., постановено по НАХД № 3171/2023 г., с което СРС е потвърдил НП № 23-4332-000211/13.01.2023 г., издадено от началник група в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на Д. П. К., за извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от дванадесет месеца.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на срока за това.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Д. К., допустима жалба.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение и е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган - мл. автоконтролър при ОПП-СДВР, а НП от началник група към СДВР, отдел ПП, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като

е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства, и по-конкретно от показанията на актосъставителя и приобщения доказателствен материал. Приел е, че по делото не са ангажирани доказателства противостоящи на събраните и установяващи извършването на нарушението по несъмнен начин.

Съдът споделя изложеното в решението на СРС, поради което счита, че решението е правилно и законосъобразно. Съдът намира, че по делото е доказано, че на 06.01.2023 г., в 00.24 ч. в [населено място], по бул. Б. шосе, К. е управлявал личния си лек автомобил „Пежо 406“, с рег. [рег.номер на МПС] с концентрация на алкохол в кръвта 1.12 промила в издишания въздух, установено с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARDM – 0206, с отчетена проба № 0371. В съставеното НП, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Отразена е посоката на движение на МПС, управлявано от жалбоподателя, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, датата и часа на проверката. По отношение съдържанието на процесното НП и неговото съответствие с изискванията на закона, СРС е изложил подробни мотиви, които се споделят от настоящата инстанция.

Правилно съдът е приел, че е спазено изискването на чл. 3, ал. 2 от Наредба № 1/2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, като е издаден талон за медицинско изследване. Лицето не се е явило в болничното заведение, поради което е била налице втората хипотеза на чл. 6, ал. 9 от Наредбата, както правилно е посочил съдът. Ето защо в оспореното решение не е налице съществен порок, водещ до неговата неправилност, състоящ се в неустановяването на факти от съществено значение за изхода на спора.

С разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да управляват пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози. В разпоредбата на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е предвидено, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително - за срок от 12 месеца и глоба 1000 лв. Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание. Наложеното на жалбоподателя наказание е определено в предвиден за това размер от 1000 лв. и дванадесет месеца лишаване от свобода, поради което невъзможно е намаляването на нито едно от двете кумулативно предвидени наказания. В разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН е предвидено, че административното наказание се определя съобразно с разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение, като при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Смекчаващите обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите - на по-тежко наказание. Предвидено е, че заменянето на предвидените за нарушенията наказания с по-леки по вид не се

допуска освен в случаите, предвидени в чл. 15, ал. 2 ЗАНН, в която е предвидено, че на непълнолетните административното наказание глоба се заменя с обществено порицание. Не се допуска също така определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.

В заключение следва да се има предвид, че водачът е длъжен винаги да спазва ограниченията за управление на МПС след употребата на алкохол. Стойност от 1.12 промила е твърде високо съдържание на алкохол в кръвта, създаващо реална предпоставка за реализиране на ПТП. С наложената глоба и лишаване от право да се управлява МПС се постига целта на административното наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от жалбоподателя, който е управлявал лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез техническо средство, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на АУАН и след това на НП, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1756 от 18.04.2023 г., постановено по НАХД № 3171/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 135-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.